

מִן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִקְבֵּלַת
מִמְנוּ, שְׁנֵאמַר בּוּ פִי שְׁמֵשׁ וּמִגֶּן
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, וְכֵן הִיָּה מִקְבֵּל
יְהוֹשֻׁעַ מִמֶּשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ
פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפָנָי חֲמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
כְּפָנָי לְבָנָה, וְכֹךְ הָיוּ כָּל הַנְּבִיאִים
לְפָנָי מֹשֶׁה כְּמוֹ הַלְּבָנָה וְהַכּוֹכָבִים
לְפָנָי הַשָּׁמֶשׁ, שְׂאִין לָהֶם אוֹר אֶלֶּא
מִן הַשָּׁמֶשׁ.

תקון ארבעים וחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, א"ל
הַי"ם, הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעָלְיוֹ
נֵאמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ
הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל הָאָרֶץ. פֶּאֶן מְצוּהָ לְעִסְקָ
בַּתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בַּהּ הוּי כָּל צְמָא
לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה יוֹרְשִׁים נֶפֶשׁ מִהַשְׁכִּינָה.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ
נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף - זֶה רוּחַ,
שְׁנֵאמַר בּוּ פִי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף
אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבָר,
וְזֶהוּ יְהו"ה, הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי.

בְּנִגְדוֹ מִטְטְרוּן שְׁשֵׁמוֹ כְּשֵׁם רַבּוֹ,
י' הָרֵאשׁ שֶׁל הַעוֹף, ו' הַגּוֹפֵף שֶׁלוֹ,
ה"ה שְׁנֵי כְּנָפָיו, שְׁבָהֶם פּוֹרַח
לְמַעַלָּה וְיוֹרֵד לְמַטָּה, וְאֵלוֹ שְׁנֵי
הַכְּנָפִים הֵם שְׁנֵי הַבָּלִים ה"ה,
שְׁבָהֶם נֵאמַר וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב,
שֶׁהֵם י"ו, הַבָּל עוֹלָה בִּי, הַבָּל
יּוֹרֵד בּוֹ, כְּהַבָּל שְׁיֹצֵא מִפִּי
הַכְּבָשָׁן, וְכֹךְ הַיָּם עוֹלָה וְיוֹרֵד
וְגָלְיוֹ רָצִים וְשׁוּבִים, וְרוֹצִים
לְהַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתֵהוּ וְבָהוּ,
וּבְזִמְנָן שְׁמִסְתַּפְּלִים בְּשִׁכְנֵינָה,
שְׁהִיא תַחּוּם הַיָּם, חוֹזְרִים
לְמִקּוּמָם. בֵּא וְרָאָה, י' הִיא
אֲמִירָה וְדַבּוּר וְקִרְיָאָה, ו' קוֹל,
ה"ה הַבָּל שְׁיּוֹרֵד בְּדַבּוּר, הַבָּל
עוֹלָה בְּקוֹל, הַקּוֹל עוֹלָה, דַּבּוּר
יּוֹרֵד, וּכְשֶׁהוּא עוֹלָה וְיּוֹרֵד,
מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיּוֹרְדִים
בּוֹ, שֶׁהֵם הַמַּחְנוֹת וְהַחֲלִלוֹת שֶׁלוֹ,

סִיְהָרָא קְדִישָׁא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִקְבֵּלַת
מִנִּיהָ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֶּן
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, וְהָכִי הָיָה מִקְבֵּל יְהוֹשֻׁעַ מִן
מֹשֶׁה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפָנָי חֲמָה
וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנָי לְבָנָה, וְהָכִי הוּוּ כָּל נְבִיאֵי
קֳדָם מֹשֶׁה פְּגוֹן סִיְהָרָא וְכִכְבֵּיא קֳדָם שְׁמֵשָׁא,
דְּלֵא אִית לוֹן נְהוּרָא אֶלֶּא מִשְׁמֵשָׁא.

תקונא ארבעין וחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, א"ל הַי"ם, יֵמָא
דְּאוּרִייתָא, וְעָלִיהָ אִתְמַר (בראשית א כ)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, הֵכָא פְּקוּדָא לְמַלְעֵי
בְּאוּרִייתָא, דְּאִתְמַר בַּהּ (ישעיה נה א) הוּי כָּל צְמָא
לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלִין דְּעִסְקִין בְּאוּרִייתָא יִרְתִּין
נֶפֶשׁ חַיָּה מִשְׁכִּינְתָא, הֵדָּא הוּא דְּכִתִּיב יִשְׂרָצוּ
הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף דָּא רוּחַ
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (קהלת יב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת
הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבָר, וְהֵאִי אִיהוּ יְהו"ה
עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא.

דְּקַבְלֵיהּ מִטְטְרוּן דְּשְׁמִיָּה כְּשֵׁם רַבִּיָּה, י'
רִישָׁא דְּעוֹפָא, ו' גּוֹפָא דִּילֵיהּ, ה"ה

תְּרִי גְדַפּוּי דְּבַהוֹן פָּרַח לְעִילָא וְנַחֲתִית לְתַתָּא,
וְאֵלִין תְּרִין גְּדַפּוּיִן אֵינּוּן תְּרִין הַבָּלִים ה"ה,
דְּבַהוֹן אִתְמַר (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב,
דְּאֵינּוּן י"ו, הַבָּל סְלִיק בִּי הַבָּל נַחֲתִית בּוֹ,
כְּהַבָּל דְּנִפְיָק מִפּוּמָא דְּכַבְשָׁן, וְהָכִי יֵמָא סְלִיק
וְנַחֲתִית, וְגַלְגְּלוּי רָצִים וְשׁוּבִים. (דף פג ע"א) וּבַעֲאֵן
לְאַחֲזָרָא עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבָהוּ, וּבְזִמְנָא
דְּמִסְתַּפְּלִין בְּשִׁכְנֵינָתָא דְּאִיהִי תַחּוּם יֵמָא חֲזָרִין
לְאַתְרֵיהוּ, תָּא חֲזִי י' אִיהִי אֲמִירָה וְדַבּוּר
וְקִרְיָאָה, ו' קוֹל, ה"ה הַבָּל נַחֲתִית בְּדַבּוּר, הַבָּל
סְלִיק בְּקוֹל, קוֹל סְלִיק, דַּבּוּר נַחֲתִית, וְכַד אִיהוּ
סְלִיק וְנַחֲתִית מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים סְלִקִין וְנַחֲתִין

וזה סוד מי עלה שמים וירד.
אשרי מי שמעלה בו תפלות,
ששרי התפלה היא סלם שבה
מעלים ומורידים אותה מלאכי
אלהים.

יש מי שמעלים אותה למעלה,
ויש מי שמורידים אותה למטה.
כשמעלים אותה למעלה, מעלים
אותה בזכיות, וכשורדת, יורדת
בזכיות, זה לצדיק גמור עולה
ממנו בזכיות ויורדת בו בזכיות.
לבינוני שזכיותיו שקולים
לחובותיו, היא תלויה באויר, אם
החובות רבים על הזכיות (כחוט
השערה), היא מעלה אותו בחובות
ומורידה אותו בזכיות, ונוטל בה
שכרו בעולם הזה. לרשע גמור,
שאין לו זכות בעולם לא למעלה
ולא למטה, עולה ממנו בחובות
ויורדת עליו בחובות.

הרי פאן פי עוף השמים יוליך
את הקול, שנאמר בו ועוף
יעופף, כמו מועף ביעף. על פני
רקיע השמים, זו הנשמה, שאלו
שזוכים בתורה נאמר בהם ישרצו
המים שרץ נפש חיה וגומר,
שיורשים נשמות מן התורה,
לאחרים - כל אחד למינו כפי
מעשיו. זהו שכתוב ביום הששי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש וגומר.
בהמה - אלו עמי הארץ
שמעשיהם כבהמות, עליהם
נאמר תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש.

תקון ששה וארבעים

בראשית, ברא שית, והן שש
הנפשים של חיה, שנאמר בה
ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים, הן שש ספירות
שכולל העוף הזה, שהוא העמוד
האמצעי, יש מי שיורש רוח
הקדש בדרך אצילות מן העוף

ביה, דאינון משריין וחיילין דיליה, ודא איהו
רזא מי עלה שמים וירד (משלי ל ד), זפאה איהו
מאן דסליק צלותין ביה, דהא צלותא איהו
סלם, דבה מלאכי אלהים סלקין ונחתין לה.
אית למאן דסלקין לה לעילא, ואית למאן
דנחתין לה לתתא, כד סלקין לה לעילא
סלקין לה בזכוון, וכד נחתת נחתת בזכוון,
האי לצדיק גמור סליקת מגיה בזכוון ונחיתת
ביה בזכוון, לבינוני דזכוון דיליה שקילין
לחובין, איהי תליא באוירא, אם חובין
מתרבין על זכוון (כחוט השערה), איהי סלקא ליה
בחובין ונחתא ליה בזכוון, ונטיל בה אגריה
בהאי עלמא, לרשע גמור דלית ליה זכו
בעלמא לא לעילא ולא לתתא, סלקא מגיה
בחובין ונחית עליה בחובין.

הא הכא פי עוף השמים יוליך את הקול (קהלת
י ב). דאתמר ביה ועוף יעופף, כגון מועף
ביעף (דניאל ט כא), על פני רקיע השמים דא נשמה,
דאלין דזפאן באורייתא אתמר בהון ישרצו
המים שרץ נפש חיה וגומר, דירתין נשמתין
מאורייתא, לאחרנין כל חד לזנוי כפום
עובדוי, הדא הוא דכתיב ביומא
שתיתאה (בראשית א כד) ויאמר אלהים תוצא
הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגומר,
בהמה אלו עמי הארץ דעובדהון כבעירן,
עלייהו אתמר תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש.

תקונא שית וארבעין

בראשית ברא שית, ואינון שית גרפיין דחיה,
דאתמר בה (שם ב) ועוף יעופף על
הארץ על פני רקיע השמים, אינון שית ספירן
דכליל האי עוף דאיהו עמודא דאמצעיתא,
אית מאן דירית רוחא דקודשא בארץ אצילות